

Borgå den 23 Mars 1890.

Älskade far!

Vi ha så mycket tänkt på dig och ej
kunna vara riktigt lugna vid tan-
ken på dina röda rosor! Kanske äro
de ej precis svarare än vanligt men
visst ville man gerna förjaga dem helt
och hållet om man det kunde. Vi må-
ste mera bedja vår store Läkare att
sköta om den saken, Han är den ende
som kan! Du är "snäll" och glad säger
Eva, ja det veta vi nog och deraf ha
vi mycket att lära oss. Älskade pappa
min, om mina armar kunde sträcka
sig ända till dig nu i detta ögonblick
så skulle du känna en så varm varm

Ö helan av alla så mycket. Skrikorna afvenas. E. har dock nog till att vatta mer.
Varor igen för denna gå älskade far, måste du nu ha bliant bättre och friskare
för hundra dagar!

Det skall kom mig snart hemna. Men bli inte heller lat evast hos eder
skulle nu jag lyssna på en bra helst. Det är väl redan helt enkelt hos eder?

omfamning! Det är så länge sen jag
sist fick omfamna dig!

Här sitta vi nu i tankar på H-fors resa
först och födelsedag sedan. Fredag af-
ton (ja vi hörde det ju redan) resa vi
in, Mikael's konfirmation har bli redan
på f. m. om lördagen. Dess förinnan
tänkte vi hinna på ett litet besök till
morbror Ludvig, sedan blir ej tid. Det
är så länge sedan vi hälsat på morbror.
När vi skola hinna titta till moster Th.
är mig ännu oklart. Icke kunna vi
heller komma tidigare till staden ty
B kan ej slippa från sin skola och jag
har så mycket denna vecka att uträtta
då både präst byke och präststädnig
nu måste få undan för att sedan
riktigt kunna njuta af lugn och
stillhet under den "stilla veckan" då
vi också ha våra kära barn hemma.
Den börjar visst ej så stilla ty måndagen

är här väl mkt främmande men så
som vi tänkt att fira dagen så skall
hoppas jag början dock bli för god.
Vi skola börja med att sjunga
med hjertans lust "O att min Gud
jag kunde lofa med tusen tungor
hvarje stund", du är litet bekant
med den, far käre. Och så talar
antingen Herman R. eller biskop
Slopæus något godt och så sjunga
vi igen några Wennerberg eller Sam-
key och så dricka vi kaffe deremot
lån och äta apfelsiner m.m. Tor
du ej att det skall kunna bli tref-
ligt? Då tror jag att våra gäster
kanske ha ngt godt i behåll när
vi skiljas åt. Gud gifve det! Vi
ville så gerna ha ngn eller några
gratulerande från B.udden om det
lät sig göra! - men för det är väl det vär-
sta. Som jag redan sade åt Eva i telefonen

och det är väl mkt främmande men så som vi tänkt att fira dagen så skall hoppas jag början dock bli för god. Vi skola börja med att sjunga med hjertans lust "O att min Gud jag kunde lofa med tusen tungor hvarje stund", du är litet bekant med den, far käre. Och så talar antingen Herman R. eller biskop Slopæus något godt och så sjunga vi igen några Wennerberg eller Samkey och så dricka vi kaffe deremot lån och äta apfelsiner m.m. Tor du ej att det skall kunna bli trefligt? Då tror jag att våra gäster kanske ha ngt godt i behåll när vi skiljas åt. Gud gifve det! Vi ville så gerna ha ngn eller några gratulerande från B.udden om det lät sig göra! - men för det är väl det värsta. Som jag redan sade åt Eva i telefonen

Vi ska gå o.m. en stund på att skriva till er. De som har varit i
föreläsning af doktor C. Gustafsson från Åbo. — De som har varit i föreläsning af doktor C. Gustafsson från Åbo.

så kan väl heller inte ngn från oss nu
komma till påskan ut till eder, vi vil-
ja också så gärna nu hålla ihop de
dagar vi få vara alla tillsammans.
Skulle dock ngn af er göra oss så glada
och komma så låt oss få en kort förut,
det är så ooligt att få glädja sig på förhand.
— Huru Lillepyttet mår? Jo tack, han mår
mkt bra, men ser just ej bra ut ty han
är utjemt så mager och blek oaktadt
han äter duktigt. Men lustig och förständig
är han, det senare mer än nödligt vore för
hans år. Bebbarne må också väl som sy-
nes af egenhändiga skrivelser. Men här
gå strumpor och stöflar åt snuförtiden!
Det är fäseligt att de precis skola gå der
det är allra värstast, ibland blöta de stöflarna
i turman under vännan. Kanske morfar
nogligen praminner sig ngt dyl. från förr.
Idag, Axel, men vi ha inte förat den med
annat än en extra pepparkaka till kaffe
och en hemma uppfostrad löfkoja på bordet.

för hundra år!